

Temetés



Bármennyire is fájdalmas a szeretteinktől való búcsúzás, tudnunk kell, hogy ez csak ideiglenes. Hisszük, hogy az örök boldogságban újra találkozunk velük. Ám az örökké élő lelket hordozó testnek a végtisztességet keresztényi és emberi kötelességünk méltó módon megadni. Ilyenkor a gyászunk mellett még a sok intézni való is nyomaszt bennünket.

A teendők megbeszélése miatt keressék meg a temetkezési vállalkozást. Ott egyeztetik a temetés időpontját.

A katolikus temetés alkalmával az egyház imádkozik a gyászolókkal együtt az elhunyt üdvösségéért, beszenteli a halottat, és a hit erejével vigasztalja az itt maradottakat.

Harangozás csak egyházi temetés esetén lehetséges.

Természetesen az ökumenikus gyülekezetek tagjait - akiknek keresztségét egyházunk elismeri (evangélikusok, reformátusok, baptisták) - minden további nélkül lehet csendítésben, harangversben, egyházi temetésben, beszentelésben és gyászmisében részesíteni.

Kezd terjedni az a gyakorlat, hogy az elhunyt hamvait a család saját magánál őrzi, és nem rendez tényleges temetést. Ezt Egyházi Törvény tiltja. Így ezeknél a közreműködésünket meg kell tagadni.

A temetési ügyintézéshez szükségesek az elhunyt adatai (neve, vallása, foglalkozása, házastársa neve, születési helye és ideje, lakcíme, elhalálozás helye és ideje). A temetési szertartás és a gyászmise idejét illetően lehetőség szerint figyelembe vesszük a hozzátartozók kérését.